

Arrest

nr. 199 754 van 14 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 6 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M.C. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 14 oktober 2015 en heeft zich op 15 maart 2016 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 31 maart 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 25 april 2017.

1.3. Op 4 augustus 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 4 augustus 2017 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Nablous, de Westbank, van Palestijnse origine te zijn, de Jordaanse nationaliteit te bezitten en een soennitisch moslim te zijn. Uw moeder stierf korte tijd na de bevalling en uw vader keerde naar Amman, Jordanië, terug. Na de dood van uw moeder hertrouwde uw vader en uit deze verbintenis werden nog drie dochters en een zoon geboren, u hebt daarenboven nog een volle broer, Hashem. U hebt quasi heel uw leven in de Ramzi wijk in Zarqa gewoond.

U stelt dat uw problemen hun oorsprong vinden in het autoritair karakter van uw vader die het leven van zijn gezinsleden wilde bepalen en over hun doen en laten wilde beslissen. Hij beschouwde jullie, zijn gezin, als zijn eigendom. Zo mocht uw oudere broer niet gaan studeren in het buitenland en ook uw zussen, die het ontzettend goed deden op school, mochten niet naar de universiteit doch dienden aan colleges speciaal voor meisjes te studeren.

Uw eerste confrontatie met het onbuigzame karakter van uw vader vond plaats toen hij weigerde u, ondanks dat u veel talent had, in te schrijven in een voetbalclub. Vervolgens wilde u graag journalistiek studeren, doch u vader wilde dat u voor het leger zou kiezen, net zoals hij had gedaan. Uiteindelijk werd er een soort van compromis bereikt, ook na bemiddeling van een oom en uw broer, en volgde u een opleiding in politieke wetenschappen, uw diploma behaalde u in 2003. Uw vader liet zich ook enigszins paaïen door het gegeven dat uw broer H.(...), ook al had hij hier geen zin in, tot het leger was toegetreden en dit in overeenstemming met de wil van uw vader. Uw broer, zo geeft u aan, is een meeloper.

Na uw afstuderen begon u zich voor het eerst echt tegen uw vader te verzetten. Zo slaagde u erin een job te vergaren in een reclamebureau. U begon zich beter te voelen en slaagde er meer en meer in uw vader buiten uw leven te houden. Vervolgens ging u naar een ander bedrijf, 'Super Stores', over en u probeerde uw vader gunstig te stemmen door hem geld te geven. Uw vader probeerde u echter telkenmale belachelijk te maken.

Sinds 2005 begon uw vader u ook onder druk te zetten om met uw nicht te huwen, iets wat u totaal niet zag zitten en telkens hij hierop terug kwam, kwam u met een smoes op de proppen. Doch hier was eigenlijk geen ontkomen aan daar dit de traditie was en eigenlijk al in 1999, u volgde toen hoger middelbaar, was beslist dat u na het behalen van uw universitair diploma diende te huwen. U kon echter gedurende al die jaren, tot uw vertrek, de boot afhouden door te stellen dat u eerst een echte man wou worden en op eigen benen wilde staan. Bovendien verwees u naar het huwelijk van uw broer die ook tegen zijn zin een verbintenis was aangegaan, en waarin deze zeer ongelukkig was. Jullie hadden vaak ruzies hierover tijdens dewelke uw vader u beledigde en u een aantal uren van huis wegbleef.

Op een bepaald moment kwam u in contact met een advocaat, die een vriend werd, en via hem vond u werk bij een investeringsgroep en kon u in de loop der jaren opklimmen tot directeur. Dit was voor u een grote stap in uw carrière, doch uw vader was hier niet tevreden mee. U deed het heel goed in uw nieuwe job, uw vader interpreteerde echter ieder door u behaald succes als een bedreiging voor 'zijn bewind'.

Door zijn houding en gedrag werd u gedwongen afleiding te zoeken, werd u actief op het internet en ging u vaak weg met vrienden, u probeerde zoveel mogelijk buitenshuis te blijven. Begin 2013 hebt u via facebook A.(...) A. T. (OV X; CG 11/25095), uw toekomstige vrouw, leren kennen. Zij is een Irakese en daarenboven sjiïtisch. Zij had op 17 november 2011 in België asiel aangevraagd en werd in juli 2012 erkend als vluchteling in België.

In 2013 kwam u naar België, jullie hadden het voornemen hier te huwen, maar dat lukt niet omdat 'het systeem' aangaf dat Amal nog steeds gehuwd was, haar ex-man stond immers sinds 2005 als vermist aangegeven. U bleef een tweetal maanden hier en keerde dan terug naar Jordanië, Amal zou de echtscheidingsprocedure in orde brengen zodat u later met een nieuw visum kon komen. U verliet België op 22 april 2014. U vroeg hier toen geen asiel aan, jullie wilden immers hier huwen zodat u in

Jordanië als ongehuwd geregistreerd bleef. U wilde immers uw job behouden, u had een goed salaris, en in de zomers naar hier komen.

A.(...) vervoegde u in Jordanië op 15 juli 2015 en bleef tot 10 augustus 2015. In deze periode waren jullie bezig het huwelijk voor te bereiden en de nodige aanvragen in te dienen daar A. een buitenlandse was. U had voor haar een appartement gehuurd in een wooncomplex bij u in de buurt. U bleef in tussentijd gewoon thuis wonen en deed alsof er niets aan de hand was. In het weekend gingen jullie, alhoewel jullie zeer voorzichtig waren, al eens op restaurant en door de week ging u bij haar langs om te babbelen. Op 28 juli 2015 huwde u wettelijk met haar in Amman en uw echtgenote keerde vervolgens naar België terug.

Op 14 september 2015, u was op kantoor, werd u plots gebeld door uw zus A. die vroeg of u gehuwd was. Ze begon tegen u te schreeuwen en te roepen dat u uzelf ter dood had veroordeeld en jullie vader u zou bestraffen. Door uw huwelijk had u immers uw vader beledigd, niet alleen heeft uw vrouw een ander geloof, maar is ze bovendien ouder dan u, gescheiden en bijgevolg geen maagd meer.

U vertelde uw Irakese collega, O., die op dat moment op kantoor was wat er was gebeurd, reed vervolgens met diens auto naar de bank om uw geld af te halen en vervolgens zette u koers naar het appartement. Via O. kwam u te weten dat uw broer en neef op kantoor navraag naar u hadden gedaan. U contacteerde uw echtgenote en bracht haar van al deze feiten op de hoogte. U discussieerde eveneens met O. en u besliste het land te verlaten, een ticket werd geboekt voor de 17 september. Elders in Jordanië met uw echtgenote gaan wonen was volgens u geen optie daar uw vader via zijn connecties in het leger, u overal zou kunnen opsporen.

U kwam tot het moment van uw definitieve vertrek niet buiten en vernam via O. dat uw auto bij het bedrijf werd opgehaald door onbekenden en vernam eveneens dat een auto met daarin vier personen buiten het bedrijf stond om te observeren. Vervolgens liet u uw baard groeien en nam u een taxi naar de luchthaven. U verliet legaal, met uw eigen paspoort het land, vloog naar Turkije en zette vervolgens illegaal via verschillende andere landen en met de hulp van een smokkelaar uw reis tot in België verder, waar u op 15 maart 2016 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoal begrepen onder de Conventie van Genève, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming daar u de door u aangehaalde motieven niet aannemelijk hebt gemaakt en dit omwille van onderstaande redenen.

Zo kunnen er vooreerst ernstige bedenkingen worden gemaakt bij de door u beweerde problematische relatie met uw vader. U schetst een vader met een autoritair karakter die het leven van zijn gezin wil bepalen en geen rekening houdt met hun wensen, getuige hiervan uw zussen die niet de studies mochten doen die ze ambieerden, uw broer die het leger in moest en met zijn nicht diende te huwen. U geeft aan dat ook u aanvankelijk de wil van uw vader opgelegd kreeg, u zich naar diens wensen diende te voegen, voortdurend door hem beledigd werd en u geregeld 'moest opdonderen' (CGVS p.3-4, 6). Dient echter opgemerkt dat u zich op een bepaald moment begon te verzetten tegen uw vader: u bemachtigde een goede job, kreeg meer en meer zelfvertrouwen, ging regelmatig met vrienden op stap en verbleef zoveel mogelijk buitenshuis. Bovendien was u op een bepaald moment in staat een appartement te huren, waar uw familie niet van op de hoogte was (CGVS p.2-5). U dan ook gevraagd, gezien de door u geschetste problematische relatie met uw vader en gezien u duidelijk over de nodige capaciteiten en mogelijkheden beschikt uw eigen weg te gaan, waarom u niet al vóór de voorbereidingen van uw huwelijk besliste elders te gaan wonen, geeft u aan dat het belangrijkste strijdpunt toen was het huwelijk met uw nicht en u geen olie op het vuur wou gooien. Na elke ruzie maakte u het goed met hem, zo stelt u. Daar deze uitleg bezwaarlijk kan overtuigen gezien de door u geschetste problematische verstandhouding met uw vader, werd er u andermaal de vraag hersteld en stelt u de poorten tot de hel niet te hebben willen openen, 'hij zou dat niet aanvaarden', zo geeft u aan. (CGVS p.8). Gezien bovenstaande observaties kan deze door u geschilderde gang van zaken totaal niet overtuigen daar duidelijk blijkt dat u, en zoals reeds opgemerkt, de capaciteiten had hieraan te ontkomen.

In verdere lijn kunnen er dan ook ernstige bedenkingen worden gemaakt bij uw bewering onder druk te zijn gezet om met uw nicht te huwen, temeer uw verklaringen hieromtrent weinig geloofwaardig zijn. Zo stelt u dat u rond 1999, op het moment dat u hoger middelbaar onderwijs volgde al beseftte dat u met uw nicht diende te huwen, meer bepaald was er tussen beide families overeengekomen dat jullie in 2003, na het afronden van uw universitaire studies, in het huwelijk zouden treden. U dan ook logischerwijze gevraagd hoe u er al die jaren in slaagde de boot af te houden, antwoordt u 'we hebben vaak gediscussieerd over deze zaak en ruzie gehad en ik moest elke keer een smoes vinden, bijvoorbeeld dat ik mijn master moest voorbereiden of dat ik bezig was met mijn werk'. U voegt nog toe dat u tijd kon rekken tot uw huwelijk met A. in 2015 (CGVS p.7). Gezien uw eerdere beweringen dat uw vader ontzettend autoritair was en hij absoluut wilde dat u met uw nicht diende te huwen ontbeert uw antwoord iedere overtuigingskracht en werd u andermaal gevraagd hoe u dit huwelijk zo'n twaalf jaar lang hebt kunnen omzeilen. U antwoordt daarop dat u de argumenten van uw vader gebruikte: u wilde een echte man worden die op eigen benen kon staan en wilde de kosten van het huwelijk zelf betalen (CGVS p.7). Ook deze uitleg ontbeert geloofwaardigheid daar uit uw eigen verklaringen blijkt dat u al redelijk snel na uw afstuderen een goede job vond en uw kansen greep op de arbeidsmarkt, reden te meer waarom u wel degelijk in het huwelijksbootje had kunnen stappen. Het feit dat uw vader het niet eens was met uw beroepskeuze doet hieraan evenmin afbreuk daar het hem niet kan ontgaan zijn dat u goed uw brood verdiende, wat ook blijkt uit uw verklaring dat elk succes door uw vader als een bedreiging werd opgevat (CGVS p.4). Bovendien kan het bezwaarlijk overtuigen dat uw oom van zijn kant deze situatie twaalf jaar lang zou gedogen.

Verder dienen er ook de nodige opmerkingen te worden gemaakt aangaande 'het geheime karakter' van uw relatie met A.. Zo betwist het CGVS niet dat zij de vrouw van uw leven is, doch kunt u bezwaarlijk overtuigen dat uw familie hiertegen gekant zou zijn, deze appreciatie strookt immers niet met jullie handelswijze. Zo geeft u aan dat uw verbintenis met deze vrouw een belediging is voor uw vader: u hebt niet alleen de traditie met voeten getreden, u was immers voorbestemd te huwen met uw nicht, doch uw aanstaande hing dan ook nog een ander geloof aan, was ouder dan u, gescheiden en dus geen maagd meer (CGVS p.8).

Gezien deze door u geschetste context is het dan ook behoorlijk opmerkelijk dat u, die in 2013 naar België bent gekomen om met haar te huwen, dan na een tweetal maanden terugkeert naar uw thuisland wanneer blijkt dat jullie niet kunnen huwen, en dit zonder asiel aan te vragen. U hiernaar gevraagd geeft u aan dat jullie eigenlijk voorhadden hier te huwen, zodat u in Jordanië geregistreerd bleef als ongehuwd en u daar gewoon uw job kon blijven doen. U had immers een goed salaris en zou dan in de zomers naar hier komen. Bovendien stelt u 'ik had het daar goed, los van de problemen thuis'. U had het voornemen een nieuw visum aan te vragen op het moment dat A. de echtscheidingsprocedure op orde had (CGVS p.10). Moest u de situatie omwille van uw relatie dusdanig ernstig inschatten als u wil laten uitschijnen, dan kan deze handelswijze en de door u daarbij aangereikte uitleg totaal niet overtuigen, dit hoeft geen verder betoog.

In dit opzicht kan het dan ook niet overtuigen dat u uw aanstaande in juli 2015 had ondergebracht in een wooncomplex bij u in de buurt daar u toch niet kon uitsluiten dat iemand uw toch wel geregelde bezoeken zou kunnen opmerken, door de week ging u immers bij haar langs om te babbelen. Nog minder geloofwaardig is het gegeven dat u haar in het weekend wel eens meenam op restaurant, uw verklaring dat dit buiten Amman in de buurt van Garesh was, doet hieraan geen afbreuk daar andermaal dient te worden opgemerkt dat u ook hier niet kon uitsluiten betrappt te worden. U hier dan ook op gewezen, antwoordt u dat u nauwkeurig uw bestemming koos, u wist hoe ver uw familie kon geraken en uw familie was dan ook nog eens religieus. U ging specifiek naar gelegenheden waar alcohol geschonken werd. Het hoeft geen betoog dat deze aanpak toch behoorlijk lichtzinnig is, temeer u zelf aangeeft dat 'men kon afleiden uit de situatie waarin we ons bevonden dat het absoluut niet over werk ging, op basis van de houding van mijn vrouw, haar make-up. Ze straalde liefde uit', zo voegt u toe. Het hoeft geen betoog dat deze handelswijze totaal niet correspondeert met het geheime karakter van jullie relatie, temeer u dan ook nog eens zelf aangeeft 'je weet maar nooit dat je een verre verwant tegenkomt, zelf gaan ze niets doen, maar ze stellen mijn vader op de hoogte en die gaat me doden' (CGVS p.9). Moest u effectief uw vader vrezen omwille van deze relatie kan er vanuit gegaan worden dat u heel wat meer discretie aan de dag zou hebben gelegd en veel omzichtiger te werk zou zijn gegaan.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan er geen geloof worden gehecht aan de door u beweerde asielmotieven en dient u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus te worden geweigerd.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, vertaling in het Frans van uw geboorteakte, huwelijksakte en vertaling naar het Frans, goedkeuring van binnenlandse zaken om te kunnen huwen, verder een slecht leesbaar document dat u nodig had om in 2013 te kunnen huwen (wat echter niet is doorgegaan), huurcontract van het appartement in Amman, visitekaart van de tolk die tewerkgesteld was op de Belgische ambassade. Verder toonde u nog een attest van goed gedrag en zeden, dat u ongehuwd was, info over het bedrijf waarvoor u gewerkt hebt en diploma's. Deze stukken werden niet ingehouden daar ze op zich geen impact hebben op uw asielaanvraag. Al deze stukken hebben betrekking op gegevens die hier op zich niet ter discussie staan en vermogen bijgevolg niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Wat betreft het door u neergelegde uittreksel uit uw paspoort dient aangestipt dat uw authentieke paspoort in handen was van de smokkelaar die u dit document zou terugbezorgen zodra u alle kosten zou hebben betaald, desondanks u dit gedaan hebt, hebt u uw paspoort nog niet mogen ontvangen (CGVS p.10). De vaststelling dat u dit document niet kunt neerleggen, of op zijn minst een kopie van het volledige document, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid. Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat u artikels toonde, gevonden op het internet, 'over maatschappelijke problemen die gelijken op de uwe' en toonde uw advocate nog artikels op haar gsm aangaande deze situatie (CGVS p.10-11). Daar deze stukken niet op u persoonlijk betrekking hebben werden ze niet ingehouden door het CGVS, temeer dergelijke stukken enkel waarde hebben ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas wat in uw hoofde duidelijk niet het geval blijkt te zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 (A) 2 van het Verdrag van Genève, de artikelen 48/3, §2, §4, en §5, 48/5, §2 en §3, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, "*het algemeen beginsel van voorzichtigheid*", "*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur*", van redelijkheid en zorgvuldigheid, stelt verzoeker niet akkoord te kunnen gaan met de motivering van de bestreden beslissing. Verzoeker licht toe dat hij door zijn vader werd bedreigd omwille van zijn huwelijk met een sjiiitische vrouw die ouder is dan hemzelf en hij niet, zoals zijn vader en de traditie het wil, zijn nicht huwde.

Hij benadrukt voorts dat hij voldoet aan de drie aangegeven gronden: (1) gegronde vrees, nu hij ernstige problemen heeft met zijn vader omwille van zijn verboden huwelijk; (2) voor vervolging en (3) omwille van het behoren tot... "*Hij weigert de tradities te volgen. Het is op basis van religieuze overtuigingen: Meneer is soenniet; hij behoort tot een soennitische familie. Mevrouw is sjiiet.*"

Verzoeker legt uit dat hij een problematische relatie had met zijn vader en dat dit te wijten is aan het autoritaire karakter van zijn vader. Verzoeker stelt voorts dat hij volgens de traditie en zijn vader verplicht werd om te huwen met zijn nicht, en dat hij er in slaagde dit 12, juister 10, jaar af te houden door te wijzen op zijn studies en het vinden van werk. Verzoeker vervolgt dat hij er in slaagde om te huwen met A. en dat toen A. naar Amman kwam zij zeer voorzichtig te werk gingen om niet gesnapt te worden.

Verzoeker stelt dat het in zijn geval gaar om een fundamenteel recht dat geschonden is, namelijk artikel 16 van de Universele verklaring van de Rechten van de Mens, het recht om met een persoon van zijn keus te trouwen.

2.1.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, betwist verzoeker het besluit van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en stelt hij dat hij verschillende redenen heeft om een onmenselijke behandeling te vrezen in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker citeert nog uit een rapport over religieuze vrijheid in Jordanië van 2017.

2.2.1. Aan het verzoekschrift voegt verzoeker een certificaat van zijn tewerkstelling bij "Al Multaqa".

2.3. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij artikel 48/5, § 3 geschonden acht, zodat dit onderdeel van het eerste middel derhalve onontvankelijk is.

Bij ontstentenis van enige toelichting wordt ook de aangevoerde schending van artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet in aanmerking genomen.

Verder is de Raad geen 'algemeen beginsel van de voorzichtigheid en van behoorlijk bestuur' bekend. In zoverre verzoeker behoudens het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel nog andere algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur geschonden acht, laat hij na te verduidelijken om welke beginselen het gaat, laat staan dat hij enige toelichting geeft op welke wijze deze beginselen zouden geschonden zijn, zodat dit onderdeel van het eerste middel evenmin onvankelijk is.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) ernstige bedenkingen kunnen geplaatst worden bij de beweerde problematische relatie met zijn vader, (ii) ernstige bedenkingen kunnen gemaakt worden bij zijn bewering onder druk te zijn gezet om met zijn nicht te huwen, (iii) er de nodige opmerkingen dienen gemaakt te worden over het geheime karakter van zijn relatie met A., (iv) het opmerkelijk is dat verzoeker in 2013 naar België komt en zonder asiel aan te vragen terugkeerde naar Jordanië, (v) het ook niet kan overtuigen dat hij zijn aanstaande in juli 2015 onderbracht in een wooncomplex in de buurt, en (vi) de door verzoeker voorgelegde documenten niet van dien aard zijn dat zij de appreciatie van zijn asielaanvraag kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. X; RvS 31 oktober 2006, nr. X; RvS 10 oktober 2006, nr. X; RvS 10 oktober 2006, nr. X; RvS 21 september 2005, nr. X; RvS 21 september 2005, nr. X). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. X). Het eerste middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 4 augustus 2017 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

2.5. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de

opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.6.1. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers op goede gronden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweringen omtrent de bedreigingen door zijn vader omwille van zijn huwelijk met A..

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielaanvraag, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn asielaanvraag, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In zoverre verzoeker stelt dat zijn familie zeer religieus is, hij soenniet is en zijn echtgenote A. sjiïet, hij de tradities van de familie weigert te volgen, en hij dus problemen kent omwille van religieuze overtuigingen, kan hij de Raad niet overtuigen. Immers, uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij geboren is in 1981 en ongehuwd bleef tot en met zijn huwelijk met A. in Jordanië op 28 juli 2015. Redelijkerwijs kan aangenomen worden dat indien een familie een gedwongen huwelijk op het oog heeft zij niet zullen talmen en zich niet met smoezen zullen laten overhalen tot de echtelieden meer dan 30 jaar zijn, wat een risico inhoudt voor een voorgenomen gedwongen huwelijk. Dit klemt des te meer nu, volgens verzoekers verklaringen, de families overeenkwamen in 1999 dat hij en zijn nicht in 2003 zouden trouwen, 12 jaar voordat verzoeker in het huwelijk trad met A., en verzoeker inmiddels al een goedbetaalde job had. Verzoekers voorgehouden vrees voor zijn vader omwille van zijn huwelijk met A. wordt finaal gehypothekeerd doordat hij in 2013 naar België kwam en terugkeerde naar Jordanië zonder asiel te hebben aangevraagd in België enerzijds, en doordat hij A. liet overkomen naar Amman en met haar huwde voor de sharia rechtbank in Amman anderzijds.

In de mate verzoeker een certificaat toevoegt van zijn werkgever "Am Multaqa", merkt de Raad op dat dit document geen afbreuk doet aan de vaststellingen dat verzoeker zijn voorgehouden relaas niet geloofwaardig is.

2.6.2. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielaanvraag. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, *quod non in casu*. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielaanvraag van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Vermits aan het asielaanvraag en de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, kan hij zich evenmin dienstig beroepen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.7.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.7.2. De Raad stelt vast dat verzoeker niet om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus 48/4, §2,c) van de Vreemdelingenwet verzoekt en dat er in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.10. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS